

Εφετείο Αθηνών 5344/1978, (1)

Πηγή: ΝοΒ 27/79 σελ. 233

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα. - δεν θεωρείται τέτοιο ο τραυματισμός ναύτη από τρίτον κατά την ώρα της αναψυχής του έξω από το πλοίο (στην πλαζ).

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος ο κ. Α. ΚΑΒΕΤΣΟΣ

Εισηγητής ο κ. ΛΙΑΛΙΟΣ, Εφέτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Α. Νιάνιος, Β. Πάρχος

Επειδή κατά το άρθρ. 1 του διά του β.δ. της 24.7/25.8.1920 κωδικοποιηθέντος και διά του άρθρ. 38 του ΕισΝΑΚ διατηρηθέντος εν ισχύϊ ν. 551/1915, εργατικόν ατύχημα υφίσταται όταν ο υπάλληλος ή εργάτης των εν άρθρ. 2 του δ/τος τούτου αναφερομένων εργασιών και επιχειρήσεων, εις ας ρητώς περιλαμβάνονται και αι της μεταφοράς δι' ύδατος, υπέστη βλάβην του σώματος, της υγείας αυτού ή έθανεν εκ βιαίας και αιφνιδίας επενεργίας περιστατικού, συνδεομένου όμως προς την εργασίαν ως εκ της εμφανίσεώς του εν τη εκτελέσει της ή εξ αφορμής αυτής. Κατά την έννοιαν της διατάξεως ταύτης ως εξ αφορμής της εργασίας επελθόν εργατικόν ατύχημα θεωρείται εκείνο το βίαιον συμβάν, όπερ, καίτοι δεν είναι άμεσος συνέπεια της εκτελέσεως εργασίας, συνδέεται μετ' αυτής διά σχέσεως αιτίας και αποτελέσματος, εκ του λόγου ότι συνεπεία της εργασίας εδημιουργήθηκαν αι διά την επέλευσίν του ιδιαίτεροι εκείναι αναγκαίαι πραγματικάι συνθήκαι, αι οποίαι δεν θα ελάμβανον ύπαρξιν άνευ της εργασίας (ΑΠ 299/1977 ΑρχΝ ΚΗ' σ. 545(2)). Ατύχημα λαβόν χώραν κατά την χάριν αναψυχής απασχόλησιν του εργαζομένου δεν θεωρείται εργατικό (Α.Π. 97/1962 ΝοΒ 10.639). Εν προκειμένω εκ της καταθέσεως της ενόρκως ενώπιον του πρωτοδίκου δικαστηρίου εξετασθείσης μάρτυρος του εκκαλούντος, περιεχομένης εις τα πρακτικά της από 21.12.1976 συνεδριάσεως του αυτού δικαστηρίου, απάντων των επικαλουμένων και προσκομιζομένων εγγράφων, εν οίς και της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, μετά νόμιμον κλήτευσιν της εφεσιβλήτου γενομένης υπ' αριθ. 194/1977 ενόρκου βεβαιώσεως μάρτυρος του εκκαλούντος και των εκατέρωθεν διαμειβομένων και συνομολογουμένων υπό των διαδίκων, απεδείχθησαν κατά την κρίσιν του δικαστηρίου τούτου, τα ακόλουθα. Ο εκκαλών, τυγχάνων Έλλην υπήκοος, δυνάμει της από 20.3.1975 συμβάσεως ναυτικής εργασίας καταρτισθείσης εγγράφως μετά της ενταύθα εδρευούσης εταιρίας υπό την επωνυμίαν Β.** ως εκπροσώπου της εφεσιβλήτου ναυτιλιακής εταιρίας προσελήφθη ως ναύτης εις το υπό λιβεριανήν σημαίαν φορτηγόν πλοίον αυτής * δι' άόριστον χρόνον, αντί μηνιαίου μισθού του υπό της Ελληνικής Συμβάσεως καθοριζομένου συμφωνηθέντος άμα ως εφαρμοστέου διά πάσαν αναφερομένην διαφοράν, του Ελληνικού Δικαίου. Ούτος εις εκτέλεσιν της προδιαληφθείσης συμβάσεως εναυτολογήθη την 21.3.1975 εν Μάλτα επί του ως πλοίου, ένθα ειργάσθη μέχρι της 8.6.1975 ότε ετραυματίσθη υπό τας κατωτέρω αναφερομένας συνθήκας, απολυθείς εν συνεχεία υπό του πλοιάρχου και επαναπατρισθείς. Ειδικώτερον περί ώραν 14.15' της 8ης Ιουνίου 1975 και ενώ το πλοίον ευρίσκετο εις τον λιμένα* του "San Salvador", ο εκκαλών, ευρισκόμενος εκτός υπηρεσίας, επεβίβασθη αυτού προς αναψυχήν και κατηυθύνθη εις παρακειμένην "πλαζ" ένθα επεδίδετο εις την κολύμβησιν. Ολίγον προ της εισόδου του εκκαλούντος εις την θάλασσαν είχαν συμπλακή εις την εν λόγω ακτήν εις εκ των μελών του πληρώματος του εν λόγω πλοίου ονόματι Ν.Χ.** μετά τινος αγνώστου άνδρός, διαχωρισθέντος υπό του προσδραμόντος εκκαλούντος. Πλην όμως ο εν λόγω άγνωστος επέστρεψε μετ' ολίγον συνοδευόμενος υπό δύο τοπικών οργάνων τάξεως, ότε ο εκκαλών, παρεμβάς ίνα δώση εξηγήσεις εις ταύτα, εδέχθη επίθεσιν του αγνώστου, όστις διά τεμαχίου ξύλου έπληξεν αυτόν εις την κεφαλήν και δη κατά τον δεξιόν οφθαλμόν, προκαλέσας αυτώ πλήρη ιριδοδιάλυσιν, πλήρη αφακίαν και τελείαν αλλοίωσιν της ωχράς κηλίδος. Αι ανωτέρω εκθεθείσαι συνθήκαι τραυματισμού του εκκαλούντος αποδεικνύονται και εκ της από 28.7.1975 δηλώσεως τούτου περί της ασθενείας του φερούσης την αναμφισβητήτου γνησιότητος υπογραφήν του. Εν όψει των ανωτέρω αποδειχθέντων περιστατικών, δεν υφίσταται εν προκειμένω εργατικόν ατύχημα διότι ο τραυματισμός του εκκαλούντος προήλθεν εκ βιαίου συμβάντος, όπερ ουδέ εμμέσως συνδέεται με την εργασίαν του εκκαλούντος, ήτοι εκ της συμμετοχής του εις συμπλοκήν καθ' ον χρόνον ευρίσκετο εκτός του πλοίου και εν ώρα αναψυχής. Ταύτα, οθεν, δεχθείσα και η εκκαλουμένη απόφασις κατ' ορθήν εκτίμησιν των προσαχθεισών αποδείξεων και εφαρμογήν των ως άνω διατάξεων απέρριψε την αγωγήν του εκκαλούντος περί επιδικάσεως αυτώ αποζημιώσεως λόγω εργατικού ατυχήματος και απορριπτέοι οι σχετικοί λόγοι εφέσεως ως αβάσιμοι.

(1) Βλ. και την Ε.Αθ. 4316/78.

(2) Βλ. όμως σχετικά και την Α.Π. 299/77 ΝοΒ 25, 1322.